

PRZYŚLUBIĆ (1) *vb pf*

[*inf* przyślubić. ◇ *fut* 1 sg przyślubię.] ◇ *praet* 3 sg *m* przyślubił, [przyślubi(e)ł].

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. *Przyrzec, obiecać, złożyć ślub*: [Compromittere. Zwolić. Przyślubić *Cervus F40* 266.]

przyślubić co: Nad to Vtciwy Brofzk Kurk [...] przyślubił łam od siebie i potomstwa łwego pokoi także wieczny. *ZapKościer 1579/2*. Cf *przyślubić co komu*.

[*przyślubić co komu*: iż byś go [*Andolona*] choć o rzecz niemożną żądał/ z ciężkością wielką nie mogłby opuścić/ abyć iey przyślubić zaráz niemiał *HistFort* L3.

cum inf: I vyńal łzie przed namy yłz mv łzie dołzcz łtalo za yego I przyślubyl the vğoda vyečne zachowowacz I włythkyego łzie yvłz vyrziekl *ZapWpolKob 1547* 3/23.]

a. [*Oddać w opiekę, ustanowić związek [kogo komu]*: Ktorą [*Maryję*] nam przyślubyl będącz na krzyżu, Rzekącz do Iana Zwolenyka łwego [...], Otho mathka twoya, ktora yełt y małhka [!] moją *ArgWykład 41/76*.]

2. [*Oddać w małżeństwo [kogo komu]*:

Zwrot: »za własną przyślubić«: [*Junona obiecuje Eolowi*:] Z których [*bogin*] co nacudnieyłzą Deiopeą w ręce Tobie zá żonę oddam w małżeństwo łtáteczné/ Y zá włafną przyślubię [*conubio iungam stabili propriamque dicabo* I 73] *VergKoch* 7.]

Formacje współrdzenne cf ŚLUBIĆ.

Cf **PRZYŚLUBIONY**